

دانشگاه الزهراء(س)

دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی

پایان نامه

جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد

رشته تربیت بدنی (فیزیولوژی ورزش)

عنوان

تأثیر تفاوت های جنسیتی بر پاسخ های ۱۵-۶۱L و ۱۵-۱L به یک وله ورزش مقاومتی دایره ای در بازیکنان هنبال نخبه

استاد راهنما

دکتر حمید آقا علی نژاد

استاد مشاور

دکتر پروانه نظرعلی

دانشجو

زهراء رضایی

بهرمن ماه سال ۱۳۸۸

فهرست

صفحه	عنوان
	فصل اول: مقدمه و معرفی پژوهش
2	1-1 مقدمه
3	2-1 بیان مسئله پژوهش
7	3-1 ضرورت و اهمیت پژوهش
	4-1 اهداف پژوهش
11	1-4-1 اهداف کلی پژوهش
11	2-4-1 اهداف اختصاصی پژوهش
11	5-1 فرضیه های پژوهش
12	6-1 پیش فرض های پژوهش
12	7-1 قلمرو پژوهش
12	8-1 محدودیت های پژوهش
13	9-1 واژگان پژوهش
	فصل دوم: مبانی نظری و ادبیات پیشینه پژوهش
	بخش اول: مبانی نظری پژوهش
18	1-2 مقدمه
18	2-2 سایتوکاین ها
19	2-2-1 ویژگی عمومی سایتوکاین ها
21	2-2-2 سایتوکاین ها و ورزش
22	2-3-2 ایترلوکین شش (IL-6)
24	1-3-2 فعالیت های IL-6

2-3-2 اثر ورزش بر 6 IL و عوامل موثر بر آن	24
3-3-2 اثرات بیولوژیکی 6 IL به هنگام ورزش	27
4-3-2 سرچشمہ اولیه 6 IL به هنگام ورزش	29
5-3-2 تاثیر 6 IL بر دیگر هورمون ها	31
4-2 ایترلوکین پانزده (IL-15)	32
1-4-2 فعالیت های 15 IL	34
2-4-2 اثر ورزش بر 15 IL	35
3-4-2 اثرات بیولوژیکی 15 IL به هنگام ورزش	36
5-2 استروژن	39
1-5-2 اعمال فیزیولوژیکی استروژن	39
6-2 تستوسترون	41
1-6-2 ترشح آندروژن ها در نقاط دیگر بدن	42
2-6-2 ساختار شیمیابی آندروژن ها	42
2-6-2 سازوکار عمل ملکولی و سلولی تستوسترون	43
2-6-2 متابولیسم تستوسترون	43
2-6-2 تولید استروژن در مرد	44
2-6-2 اعمال فیزیولوژیکی تستوسترون	44
2-6-2 سازوکار داخل سلولی پایه عمل تستوسترون	47
2-6-2 محور هیپوتالاموسی-هیپوفیزی-گونadal و نقش کترلی آن بر ترشح هورمون تستوسترون	47
2-7-2 کورتیکوستروئیدها	48
2-8-2 کورتیزول	50
2-8-2 آثار فیزیولوژیکی ترشح کورتیزول	51
2-8-2 پاسخ کورتیزول به ورزش	53
2-9-2 ریتم شباهه روزی کورتیزول و تستوسترون	54
2-10-2 اثر تمرینات حاد و شدید روی عملکرد دستگاه ایمنی در ورزشکاران نخبه	55

58.....	2-11-2 رابطه جنسیت و پاسخ های ایمنی
59.....	1-11-2 ایمنی ذاتی و تفاوت های جنسی
60.....	2-11-2 ایمنی اکتسابی و تفاوت های جنسی
61.....	3-11-2 دوگانگی جنسی در پاسخ به ایمنی
65.....	2-12-2 روابط متقابل دستگاه ایمنی و غدد درون ریز
67.....	2-13-2 تاثیر هورمون های جنسی روی محور HPA در نمونه های حیوانی آزمایشگاهی
69.....	2-14-2 هورمون های جنسی و پاسخ گلوكوكورتيکوئیدها به التهاب
71.....	2-15-2 تفاوت های جنسیتی در استروئیدهای جنسی به دنبال ورزش
74.....	2-16-2 رابطه ی جنسیت و پاسخ های ایمنی به ورزش
بخش دوم: پیشینه پژوهش	
76.....	2-17-2 اثر ورزش بر سایتوکاین ها
82.....	2-18-2 اثر تمرينات قدرتی بر روی سایتوکاین ها
91.....	2-19-2 اثر ورزش برونگرا بر IL-6
95.....	2-20-2 اثر تفاوت های جنسیتی بر سایتوکاین ها
98.....	2-21-2 اثر تفاوت جنسیتی بر سطوح هورمون کورتیزول
99.....	2-22-2 اثر تفاوت های جنسیتی روی دستگاه ایمنی در پاسخ به ورزش
109.....	2-23-2 اثر ورزش بر ترشح هورمون کورتیزول و تستوسترون
121.....	نتیجه گیری
فصل سوم: روش شناسی پژوهش	
123.....	3-1 مقدمه
123.....	3-2 روش پژوهش
123.....	3-3 جامعه آماری پژوهش
124.....	3-4 نمونه ی آماری پژوهش و نحوه ی انتخاب آن
124.....	3-5 متغیرهای پژوهش
124.....	3-5-1 متغیر مستقل
124.....	3-5-2 متغیر وابسته

125	6-3 ابزارهای و روش های اندازه گیری
126	7-3 روش اجرای پژوهش
128	8-3 روش های آماری
فصل چهارم: تجزیه و تحلیل یافته های پژوهش	
130	1-4 مقدمه
131	2-4 توصیف متغیرها
131	1-2-4 ویژگی های جسمانی آزمودنی ها
132	2-2-4 تغییرات IL-6 در مردان و زنان
134	2-2-4 تغییرات IL-15 در مردان و زنان
136	2-2-4 تغییرات کورتیزول در مردان و زنان
138	2-2-4 تغییرات تستوسترون در مردان و زنان
140	2-2-4 تغییرات استروژن در مردان و زنان
142	3-4 آزمون فرضیه ها
142	1-3-4 فرضیه ای اول
145	2-3-4 فرضیه ای دوم
149	3-3-4 فرضیه سوم
153	4-3-4 فرضیه چهارم
155	5-3-4 فرضیه پنجم
فصل پنجم: بحث، نتیجه گیری و پیشنهادات	
159	1-5 مقدمه
161	2-5 چکیده پژوهش
161	3-5 تجزیه و تحلیل و تفسیر یافته ها
161	1-3-5 سطوح استراحتی IL-6
163	2-3-5 سطوح استراحتی IL-15
165	3-3-5 سطوح استراحتی کورتیزول

167.....	4-3-5 سطوح استراحتی تستوسترون
168.....	5-3-5 سطوح استراحتی استروژن
169.....	6-3-5 پاسخ IL-6 به ورزش
170.....	7-3-5 پاسخ IL-6 به ورزش در گروه های مختلف
172.....	8-3-5 پاسخ IL-15 به ورزش
174.....	9-3-5 پاسخ IL-15 به ورزش در گروه های مختلف
174.....	10-3-5 پاسخ کورتیزول به ورزش
176.....	11-3-5 پاسخ کورتیزول به ورزش در گروه های مختلف
177.....	12-3-5 پاسخ تستوسترون به ورزش
179.....	13-3-5 پاسخ تستوسترون به ورزش در گروه های مختلف
180.....	14-3-5 پاسخ استروژن به ورزش
181.....	15-3-5 پاسخ استروژن به ورزش در گروه های مختلف
181.....	16-3-5 پاسخ IL-6 در دوره‌ی ریکاوری به ورزش
182.....	17-3-5 پاسخ IL-15 در دوره‌ی ریکاوری به ورزش
183.....	18-3-5 پاسخ کورتیزول در دوره‌ی ریکاوری به ورزش
184.....	19-3-5 پاسخ تستوسترون در دوره‌ی ریکاوری به ورزش
185.....	20-3-5 پاسخ استروژن در دوره‌ی ریکاوری به ورزش
186.....	4-5 نتیجه گیری
186.....	5-5 پیشنهادات
186.....	1-5-5 پیشنهادات برخاسته از پژوهش
187.....	2-5-5 پیشنهادات پژوهشی
189.....	منابع
	پیوست ها
209.....	پیوست 1
210.....	پیوست 2

فهرست جداول

عنوان	صفحة
جدول 4-1) ویژگی های جسمانی آزمودنی ها 131	
جدول 4-2) مقادیر 6 سرم پیش، بلافاصله و 2 ساعت پس از یک و هله ورزش مقاومتی در بازیکنان هندبال نخبه 132	
جدول 4-3) مقادیر 15 سرم پیش، بلافاصله و 2 ساعت پس از یک و هله ورزش مقاومتی در بازیکنان هندبال نخبه 134	
جدول 4-4) مقادیر کورتیزول سرم پیش، بلافاصله و 2 ساعت پس از یک و هله ورزش مقاومتی در بازیکنان هندبال نخبه 136	
جدول 4-5) مقادیر تستوسترون سرم پیش، بلافاصله و 2 ساعت پس از یک و هله ورزش مقاومتی در بازیکنان هندبال نخبه 138	
جدول 4-6) مقادیر استروژن سرم پیش، بلافاصله و 2 ساعت پس از یک و هله ورزش مقاومتی در بازیکنان هندبال نخبه 140	
جدول 4-7) نتایج تحلیل واریانس با اندازه های تکراری در رابطه با تغییرات 6 سرم در دو گروه بازیکنان نخبه مرد وزن 142	
جدول 4-8) بررسی محل معنی داری متغیر 6 ابه یک دوره زمانی در دو گروه بازیکنان هندبال نخبه مرد و زن 144	
جدول 4-9) نتایج تحلیل واریانس با اندازه های تکراری در رابطه با تغییرات 15 سرم در دو گروه بازیکنان نخبه مرد و زن 145	
جدول 4-10) مقایسه زوجی مقادیر 15 پیش، بلافاصله و 2 ساعت پس از یک و هله ورزش مقاومتی در بازیکنان هندبال نخبه مرد 146	
جدول 4-11) مقایسه زوجی مقادیر 15 پیش، بلافاصله و 2 ساعت پس از یک و هله ورزش مقاومتی در بازیکنان هندبال نخبه زن 147	
جدول 4-12) نتایج مقایسه مقادیر 15 در دو گروه بازیکنان هندبال نخبه مرد و زن در پاسخ به یک و هله ورزش مقاومتی در مقاطع زمانی مختلف 148	

جدول 4-13) نتایج تحلیل واریانس با اندازه های تکراری در رابطه با تغییرات کورتیزول

سرم در دو گروه بازیکنان نخبه مرد و زن 149

جدول 4-14) بررسی محل معنی داری متغیر کورتیزول به یک دوره زمانی در دو

گروه بازیکنان هندبال نخبه مرد و زن 150

جدول 4-15) نتایج تحلیل واریانس با اندازه های تکراری در رابطه با تغییرات

تستوسترون سرم در دو گروه بازیکنان نخبه مرد و زن 152

جدول 4-16) بررسی محل معنی داری متغیر تستوسترون به یک دوره زمانی در دو

گروه بازیکنان هندبال نخبه مرد و زن 153

جدول 4-17) نتایج تحلیل واریانس با اندازه های تکراری در رابطه با تغییرات

استروژن سرم در دو گروه بازیکنان نخبه مرد و زن 155

جدول 4-18)) بررسی محل معنی داری متغیر استروژن به یک دوره زمانی در دو

گروه بازیکنان هندبال نخبه مرد و زن 156

فهرست شکل ها

عنوان	صفحه
شکل 2-1) اثر فعالیت بدنی بر تولید سایتوکاین ها	22
شکل 2-2) نقش IL-6 در متابولیسم	29
شکل 2-3) گیرنده‌ی IL-15 و عملکردان آن	33
شکل 2-4) سایتوکاین تولیدی از Th-1 و Th-2 و اثر ورزش بر تولید آن‌ها از طریق	
لتفوسيت هاي CD4+	58
شکل 2-5) اثر متقابل هورمون جنسی با دستگاه ايمنى	64
شکل 2-6) سازو کارپیشنها دی برای اثر متقابل استروژن‌ها و آندروجن‌ها با ايمنى و	
پاسخ‌های التهابی	71
شکل 4-1) 1 تغییرات 6 - IL پیش (T1)، بلا فاصله (T2) و 2 ساعت (T3) پس	
ازیک و هله ورزش مقاومتی در بازیکنان هنبال نخبه‌ی مرد و زن	133
شکل 4-2) 1 تغییرات 15 - IL پیش (T1)، بلا فاصله (T2) و 2 ساعت (T3) پس	
ازیک و هله ورزش مقاومتی در بازیکنان هنبال نخبه‌ی مرد و زن	135
شکل 4-3) 1 تغییرات کورتیزول پیش (T1)، بلا فاصله (T2) و 2 ساعت (T3) پس	
ازیک و هله ورزش مقاومتی در بازیکنان هنبال نخبه‌ی مرد و زن	137
شکل 4-4) 1 تغییرات تستوسترون پیش (T1)، بلا فاصله (T2) و 2 ساعت (T3) پس	
ازیک و هله ورزش مقاومتی در بازیکنان هنبال نخبه‌ی مرد و زن	139
شکل 4-5) 1 تغییرات استروژن پیش (T1)، بلا فاصله (T2) و 2 ساعت (T3) پس	

1-1 مقدمه

وقتی زنان و مردان در یک و هله ورزش کوتاه مدت شرکت می کنند،^{مثلاً}" با تمام شدت و تا مرز واماندگی روی نوارگردان می دوند و یا یک وزنه بیشینه را برای یک مرتبه بلند می کنند، واکنش های ویژه ای تمایز دو جنس را مشخص می کند. به طورکلی زنان و مردان دارای پاسخ های عصبی عضلانی، قلبی عروقی، تنفسی و متابولیکی متفاوتی می باشند. ظرفیت های متفاوت دستگاه دستگاه قلبی عروقی مردان و زنان باعث می شود ظرفیت انتقال اکسیژن آنان تفاوت کند(6). مک کلارن^۱ و همکارانش (1998) گزارش کردند که به نظر می رسد که زنان در مقایسه با مردان، به دلیل محدودیت های مکانیکی ناشی از حجم های ریوی و حداکثر جریان تنفسی نسبتاً" کمتر، هیپوکسی بیشتری هنگام فعالیت ورزشی فرازینده تا رسیدن به $VO_{2\max}$ داشته باشند(102). به نظر می رسد که تمرین پذیری دستگاه قلبی-تنفسی زنان نسبت به مردان کمتر باشد. هم چنین تفاوت های هورمونی بین زنان و مردان موجب ایجاد تفاوت هایی در بین آن ها در استفاده از سوبسترا به هنگام فعالیت های ورزشی و کنترل تهویه در حالت استراحت و به هنگام فعالیت ورزشی و نیز به هنگام قرار گرفتن در ارتفاعات زیاد می شود. در ظاهر تمرین پذیری عضلات مردان و زنان با یکدیگر متفاوت است به نظر می رسد که مردان جوان قادر خواهند بود قدرت خود را به مقدار بیشتر نسبت به دختران جوان افزایش دهند. هم چنین حجم خون زن ها کمتر و قلب آن ها نیز کوچکتر است و دارای سطح هموگلوبین و بروون ده قلبی کمتری نسبت به مردان می باشند(6). پلیسا^۲ و همکارانش (1991) گزارش دادند که زنان با افزایش کارایی پمپاژ قلب که با افزایش

¹ .Mc Claren el al (1998)

² .Pellica el al (1991)

ابعاد پایان دیاستولی آن نشان داده شده است با تمرین های استقامتی سازگار می شوند. این افزایش ها که با سازش پذیری مردان مشابه است نشان می دهد که تفاوت های جنسی در ساختار و عملکرد قلبی و عروقی ناشی از تفاوت های ژنتیکی و تفاوت های هورمونی هنگام مرحله های رشد، تکامل و بلوغ جنسی می شوند. ترکیب این عوامل دلیل اصلی تفاوت های جنسیتی بین زنان و مردان به هنگام شرکت در تمرینات ورزشی شدید آشکار سازد(134). تفاوت های جنسیتی می تواند عامل تاثیر گذار بر عملکرد دستگاه ایمنی باشد(77,79,85,100) که موجب پاسخ های متفاوت دستگاه ایمنی به هنگام فعالیت ورزشی در زلن و مردان شود(24) آگاهی از اثرات مختلف جنسیت و شناخت سازو کارهای فیزیولوژیکی و عکس العمل های بیولوژیکی بدن به هنگام ورزش بحث برانگیز است. اثر جنسیت بر روی پاسخ های فیزیولوژیکی به ورزش در دهه ی گذشته توجهات زیادی را به خود جلب کرده است به طوری که تغییرات و نوسانات هورمون های جنسی به عنوان مهم ترین سوبسترای تنظیم کننده ی خستگی عضلات ، تنظیم کننده ی درجه حرارت بدن و پاسخ های غددرون ریز به هنگام ورزش مطرح است(23).

اثرات ورزش بر عملکرد ایمنی در دهه ی اخیر توجهات زیادی را به خود جلب کرده است اما این که تا چه اندازه جنسیت و تغییرات در هورمون های جنسی بر عملکرددستگاه ایمنی در پاسخ به ورزش تاثیر می گذارد هنوز به روشنی مشخص نیست.

۱-۲ بیان مسئله‌ی پژوهش

پاسخ های فیزیولوژیکی زنان به فعالیت های ورزشی با مردان متفاوت است. تفاوت در اندازه و ترکیب بدنی، عملکردهای قلبی عروقی و تنفسی، ساختار و عملکرد های عضله‌ی اسکلتی، حداکثر اکسیژن

صرفی، عملکرد دگد درون ریز، متابولیسم به هنگام فعالیت های ورزشی، قدرت و توان عضلانی و تنظیم دمای بدن از عوامل ایجاد تفاوت های فیزیولوژیکی بین زنان و مردان است(13،16). یافته های پژوهشی از وجود تفاوت های جنسیتی در عملکرد دستگاه ایمنی حکایت می کند(77،79،85،100). به طوری که در بسیاری از پژوهش ها نشان می دهنند که زنان سلول های ایمنی بیشتری تولید می کنند، واکنش های قوی تری نسبت به التهاب دارند و همچنین مقاومت بیشتری در برابر عفونت ها از خود نشان می دهنند. اگرچه از اختلالات ایمنی ذاتی بیشتری رنج می برند(49،79). در مطالعات جدید نشان داده اند که مردان ظرفیت بیگانه خواری و گنجایش میکروبایسیدی پایین تری در نوترفیل هانسبت به زنان دارند(49) هم چنین غلظت سایتوکاین های پیش التهابی مانند IL-6, IL-8 با مردان مقایسه با مردان بالاتر می باشد(85،100). به نظر می رسد خطر بالای التهاب در زنان ناشی از اثر جنسیت بر فعالیت سایتوکاین های التهابی همچون IL-6 می باشد در واقع افزایش فعالیت سمپاتیک به همراه گیرنده های β آدرنژیک از تحریک تولید سایتوکاین های پیش التهابی جلوگیری می کند. هم چنین که شواهد و مدارکی نشان می دهد که فعالیت دستگاه عصبی خودکار بین زنان و مردان متفاوت است، به طوری که مردان داری سطوح بالایی از تعادل سمپاتیک می باشند بنابراین، در مقایسه ای زنان و مردان به نظر می رسد افزایش در تعادل سمپاتیک با کاهش IL-6 ارتباط داشته باشد در نتیجه زنان به دلیل پایین بودن تعادل سمپاتیک دارای سطوح بالای تحریکات برای تولید IL-6 می باشند(100).

پژوهش های زیادی روی اثر هورمون های جنسی بر پاسخ های ایمنی متمرکز شده است، به طوری که نشان داده شد استروژن ایمنی هومرال را افزایش می دهد، در حالی که آندروژن ها و پروژسترون

از عملکرد ایمنی ذاتی جلوگیری می کند. در واقع استروژن به عنوان تحریک کننده‌ی ایمنی ایفای نقش

می کند در حالی که آندروژن‌ها بر عوامل ضد التهابی تاثیر می گذارند (77، 79، 85).

دیوید¹ و همکاران (2006) تاثیر هورمون‌های جنسی بر تحریک ترشح سایتوکاین‌های IL-1, TNFα

IL-2, IL-4, IL-6, IL-10, IFNδ مورد مطالعه قرار دادند و گزارش کردند که استروژن موجب ثابت

ماندن یا افزایش تحریکات ایمنی و موجب ترشح سایتوکاین‌های IL-2, IL-4, IL-6, IFNδ

TNFα, IL-8 می شود، در مقابل تستوسترون سایتوکاین‌های IL-2, IL-4, IL-8, IL-10 رامهار می کند یا

موجب مهار تحریک ترشحات سایتوکاین‌های TNFα, IFNδ می شود (34).

ارتان² و همکاران (2007) گزارش کردند غلظت IL-1β به طور معناداری پس از عفونت محل صدمه

دیده در مردان نسبت به زنان بالاتر بود، در حالی که تفاوت معناداری بین دو جنس در غلظت IL-6

TNFα و پرولاکتین دیده نشد (41). گیرالدو³ و همکاران (2008) در پژوهش خود دریافتند که مردان

دارای ظرفیت بیگانه خواری و هم چنین غلظت سرمی سایتوکاین‌های پیش التهابی, IL-6, IL-8,

IL-12, TNFα, IFN پایین تری نسبت به زنان هستند (49).

براساس، پژوهش‌های اندک انجام گرفته به نظر می رسد فعالیت‌های ورزشی موجب تغییرات دستگاه

ایمنی بین زلند و مردان یابین چرخه‌های قاعده‌گی می شود برای مثال: دیوید¹ و همکاران (2001)

تغییرات سایتوکاین‌ها را پس از دوی ماراتن مورد مطالعه قرار دادند. آن‌ها در پژوهش خود اثر تحقیق

تاثیر مصرف کربوهیدرات (هر 1 ساعت یکبار مصرف کربوهیدرات محلول 6 درصدی)، جنسیت و

¹.David et al (2006)

².Ertan el al (2007)

³.Giraldo el al (2008)

⁴.David el al (2001)

سن را بر تغییرات سایتوکاین هارا در یک گروه بزرگ دونده پس از 2 ساعت رقابت ماراتون مورد مطالعه قرار دادند که تفاوت جنسیتی معناداری را مابین گروه ها در سطوح سایتوکاین ها گزارش نکردند(36).

کته¹ و همکاران(2006) در پژوهش خود دریافتند که زنان دارای سطوح بالایی از IL-6 پلاسمایپس از

60 دقیقه ریکاوری از تمرینات بیشینه نسبت به مردان می باشند در حالی که پس از تمرینات زیر

بیشینه تفاوت معناداری در سطوح IL-6 پلاسمایپس مابین دو جنس دیده نشد هم چنین سطوح کورتیزول

در دو جنس پس از تمرینات بیشینه و زیر بیشینه تفاوت معناداری نداشت(80). برين² و همکاران

(2005) گزارش کردند سطوح نوتروفیل ها و کورتیزول در زنانی که قرص ضدبارداری مصرف کرده

بودند نسبت به مردان پس از 90 دقیقه ورزش با شدت $65 \text{ درصد} = \text{VO2max}$ بالاتر بود، در

حالی که تعداد سلول های ایمنی و سطوح IL-6 در هر دو جنس پس از 90 دقیقه ورزش مشابه

بود(23).هم چنین استوپکا³ و همکاران (2000) گزارش کردند تعداد گرانولیست های پلاسمایپس در

مردان 48 ساعت پس از ورزش برونگرفرازیش پیدا کرد، در حالی که در زنان کاهش یافت.هم چنین

فعالیت کراتین کیناز در هر دو جنس 48 ساعت و 6 روز پس از ورزش در هردو جنس افزایش پیدا

کرد، به طوری که در زنان در مقایسه با مردان از سطوح پایین تری برخوردار بودند(155).

با توجه به یافته های بالا و به دلیل این که تعداد اندکی از پژوهش ها تفاوت های جنسیتی را به عنوان

یک عامل اثر گذار بر عملکرد ایمنی مورد پژوهش قرار دادند و هنوز نتایج مشخص و قطعی در این

¹.Kate el al (2006)

².Brian el al (2005)

³.Stupka el al (2000)

زمینه حاصل نشده است، پژوهشگر بر آن است تا بداند آیا تفاوت های جنسیتی می تواند عامل اثر گذار بر عملکرد دستگاه ایمنی در پاسخ به یک و هله تمرين مقاومتی باشد یا نه؟

3-1- ضرورت و اهمیت پژوهش

واکنش موضعی به عفونت ها یا آسیب های بافتی موجب به تولید سایتوکائین ها می گردد(130) که در محل التهاب ترشح می شوند. سایتوکائین ها پلی پپتید های کوچکی هستند که نقش تنظیم کنندگی ایمنی را بر عهده دارند(21). تولید سایتوکائین هاممکن است به صورت آبشاری باشد یعنی سنتز اولین سایتوکائین موجب به تولید دومین و سومین سایتوکائین شود(130). سایتوکائین ها به دو دسته ی پیش التهابی و ضد التهابی تقسیم می شوند، سایتوکائین هایی مانند IL-1 ، IL-6، IL-15، TNF- α ، IL-4 ، IL-10، IL-1Ra، IL-13 ، IL-23 ، IL-22 ، IL-18,17 سایتوکائین های پیش التهابی و سایتوکائین های ضد التهابی هستند(130,120).

IL-6 در عنوان هر دو دسته ی سایتوکائین های پیش التهابی و ضد التهابی طبقه بندی شده است، با این حال عقیده های عمومی بر این است که IL-6 اثرات ضد التهابی دارد(140,141,25). IL-6 به طور مستقیم بیان TNF α و IL-1 β را مهار می کند و بیشتر محرک IL-1ra می باشد که فعالیت ضد التهابی دارد. وهم چنین به نظر می رسد IL-6 علامت خطر سیستمیک است که توسط هر بافت آسیب دیده تولید می شود(12,4). از سوی دیگرورزش سنگین موجب افزایش سطوح سایتوکائین ها در خون می شود. در چندین مطالعه افزایش سطوح IL-6 دیده شده است، برای مثال سطح IL-6 تا پس از یک دوی ماراتن افزایش می یابد . به دنبال افزایش سطوح IL-6 غلظت گیرنده ی مخالف اینترلوکین IL-1ra (IL-1 β) نیز افزایش می یابد . وقتی غلظت IL-1ra بالا می رود، به طور طبیعی مهار

اتفاق می افتد، بنابراین سطح IL-6 بلا فاصله پس از توقف ورزش به نقطه‌ی اوج خود می رسد، ولی سطوح IL-1ra پس از توقف ورزش به سرعت افزایش پیدا نمی کند، بلکه در حدود دو ساعت پس از ورزش به اوج خود می رسد. در مجموع ورزش و فعالیت بدنی پاسخ ضد التهابی قوی ایجاد می کند.(21,25).

برنسگارد¹ و همکاران(1997) اثر دو نوع ورزش برونگرا و درونگرا روی چرخ کارسیج رامقايسه کردند و از روی افزایش آنزیم کراتین کیناز دریافتند بین افزایش سطح IL-6 و آسیب عضلانی ارتباط وجود دارد. سطح IL-6 به در هنگام ورزش برونگرا افزایش بیشتری را نشان داده(25) داده های پژوهشی جدید نشان می دهد که IL-6 در پاسخ به ورزش شدید و آسیب عضلانی به طور موضعی تولید می شود(11) تنظیم کننده‌ی مهم سلول های ماهواره‌ای است که واسطه‌ی رشد عضله ای اسکلتی می باشد IL-6 به عنوان یک عامل هایپرتروفی به هنگام ورزش مقاومتی رها می شود، اما در پاسخ به ورزش استقامتی رهایش IL-6 بیشتر موجب ایجاد حالت های آتروفیک در عضله می شود(11) هم چنین IL-15 در رشد عضلانی از مسیری جدا از IGFs نقش دارد و باعث افزایش زنجیره های سنگین میوزین و آلفا آکتینین در رشد عضلانی می شود که این اشاره به نقش آنابولیکی IL-15 در رشد عضله دارد. در کل بیان زیاد IL-15 موجب هایپرتروفی عضله در زمان رشد سلول های عضلانی می گردد و اخیراً "شواهدی وجود دارد که بیانگر نقش تنظیمی انقباض عضلانی برای IL-15 می باشد به طوری که IL-15 از طریق انقباضات عضلانی و به وسیله‌ی mRNA و سطوح

¹ Bruunsgaard el al (1997)

پروتئین تنظیم می شود (14، 16، 94). پیک^۱ و همکاران (2005) اثرات شدت ورزش و آسیب عضلانی ناشی از ورزش را بر تغییرات سایتوکائین های ضد التهابی و دیگر واسطه های التهابی مقایسه کردند. نتایج نشان داد به دنبال ورزش بیشتر از یک ساعت، شدت ورزش نسبت به آسیب عضله ناشی از ورزش اثر بیشتری بر تولید سایتوکائین های ضد التهابی دارد (129). میتو^۲ و همکاران (2005) پاسخ های متفاوت IL-6 را در سرم و بزاق پس از ورزش شدید در دو گروه ورزشکار که انواع متفاوتی از ورزش شدید کنترل شده (فعالیت سرعتی و آزمون کینیتیک بیشینه) را اجرا کردند مورد ارزیابی قرار دادند. یافته هایی از افزایش معادل ایزوفکتیک افزايش معادل ایزوفکتیک در IL-6، لاكتات و میوگلوبین در ورزش ایزوفکتیک دادند. اما رابطه ای بین IL-6 سرم و بزاق یافت نشد (105)، با این حال پاسخ های ایمنی علاوه بر ورزش و فعالیت بدنی تحت تاثیر عوامل دیگر مانند: سن، زنیتیک، تغذیه، محیط و عوامل روانی قرار می گیرد (20)، اما با این وجود ورمون های جنسی یکی از مهمترین نقش ها را ببروی دستگاه ایمنی در شرایط بی تمرینی بازی می کنند و همچنین چندین تفاوت جنسیتی مرتبط با عملکرد ایمنی شناخته شده است، برای مثال خانم ها واکنش های ایمنی قوی تری نسبت به آقایان دارند و در برابر عفونت ها مقاومت بیشتری از خود نشان می دهند، در حالی که زنان از شیوع و انتشار بیماری های ایمنی ذاتی بیشتری رنج می برند (49، 79) و علاوه بر این استروژن ها پاسخ های ایمنی هومورال را افزایش می دهد و آندروژن ها و پروژسترون عامل مهار ایمنی ذاتی است (77، 79، 85). و بالا بودن حالت های التهابی مانند فعالیت زیاد نوتروفیل ها، غلظت بالای IL-8، IL-6 می تواند به تنها یعنی موجب بیماری های

¹.Peake el al (2005)

².Minetto el al (2005)

التهابی در زنان شود. نقش زیر رده های سلول T برای غلبه بر عفونت هایین زنان و مردان متفاوت است. به این صورت که در زنان پاسخ های بالای Th₂ (یعنی تولید بالای سایتوکاین های IL-5, IL-6, IL-4, IL-10,) نسبت به مردان گزارش شده است و همچنین در یکسری تحقیقات دیگری پاسخ های بالاتر Th₁ در زنان نسبت به مردان گزارش شده است. در واقع تفاوت های جنسیتی در پاسخ به سلول Th می تواند یک میانجی برای تفاوت جنسیتی در پاسخ به عفونت باشد، آزمایشات روی موش ها نشان داده است که موش های نر پاسخ های Th₁ (یعنی تولید بالای IFN, IL-2, IgG2a) تولید می کنند و موش های ماده بیشتر پاسخ های Th₂ (یعنی تولید بالای IL-4, IL-5, IgG1) ارایه می دهند (85). بخلافت های جنسیتی به طور قطع می تواند عامل اثر گذار و محدود کننده بر عملکرد ایمنی پس از فعالیت های ورزشی باشد حال چون به طور قطع نمی دانیم که آیا تفاوت های جنسیتی می تواند باعث تغییر در پاسخ ها شود یا نه و هم چنین نظر به این که بیشتر پژوهش ها در زمینه ورزش استقاماتی و بلند مدت انجام شده و پژوهش های اندکی در زمینه ورزش قدرتی صورت گرفته است وهم چنین پژوهش های کمتری تاثیر جنسیت را بر سایتوکاین های IL-6, IL-15 مورد پژوهش قرار دادند، بنابراین این پژوهش حاضر در جهت پاسخ دادن به این سوال طراحی شده است که، آیا تفاوت های جنسیتی می تواند به عنوان عامل اثر گذار بر پاسخ های IL-6, IL-15 به یک ورزش مقاومتی درورزشکاران نخبه مطرح باشد؟

4-1 اهداف پژوهش

1-4-1 هدف کلی پژوهش

هدف از پژوهش حاضر مقایسه‌ی تفاوت‌های جنسیتی در پاسخ‌های IL-6, IL-15 به یک و هله تمرين مقاومتی در بازيکنان هنبال نخبه مرد و زن بود.

4-2 اهداف اختصاصی پژوهش

1. مقایسه‌ی پاسخ IL-6 به یک و هله ورزش مقاومتی در بازيکنان هنبال نخبه مرد و زن
2. مقایسه‌ی پاسخ IL-15 به یک و هله ورزش مقاومتی در بازيکنان هنبال نخبه مرد و زن
3. مقایسه‌ی پاسخ کورتیزول به یک و هله ورزش مقاومتی در بازيکنان هنبال نخبه مرد و زن
4. مقایسه‌ی پاسخ استروژن به یک و هله ورزش مقاومتی در بازيکنان هنبال نخبه مرد و زن
5. مقایسه‌ی پاسخ تستوسترون به یک و هله ورزش مقاومتی در بازيکنان هنبال نخبه مرد و زن

5-1 فرضیه‌های پژوهش

1. بین پاسخ IL-6 به یک و هله ورزش مقاومتی در بازيکنان هنبال نخبه مرد وزن تفاوت وجود دارد.
2. بین پاسخ IL-15 به یک و هله ورزش مقاومتی دربازيکنان هنبال نخبه مرد وزن تفاوت وجود دارد.
3. بین پاسخ کورتیزول به یک و هله ورزش مقاومتی در بازيکنان هنبال نخبه مرد وزن تفاوت وجود دارد.
4. بین پاسخ استروژن به یک و هله ورزش مقاومتی در بازيکنان هنبال نخبه مرد وزن تفاوت وجود دارد.
5. بین پاسخ تستوسترون به یک و هله ورزش مقاومتی در بازيکنان نخبه مرد وزن تفاوت وجود دارد.